

Til:
Statsforvalteren i Innlandet
Klima- og miljødepartementet

Fra:
Foreningen Ulv i hele Norge
v/ styrets leder Hanne Greibrokk
Rødhettes vei 38, 1388 Borgen
Tlf.: 47331153
E-post: ulvihelenorge@gmail.com

Dato: 12.09.2025

Emne: Klage over vedtak om lisensfelling av ulv utenfor ulvesonen 2025–2026 (Fellessak 3/25)

1. Innledning

Foreningen Ulv i hele Norge fremmer med dette klage på Rovviltnemndenes vedtak av 21. august 2025 (Fellessak 3/25), om fastsetting av kvote og område for lisensfelling av ulv utenfor ulvesonen i region 4 og 5 for perioden 1. desember 2025 – 31. mai 2026. Vedtaket gjelder felling av inntil 12 ulver. Klagen fremmes i medhold av forvaltningsloven kapittel VI. Foreningen har rettslig klageinteresse etter fvl. § 28, jf. ulvens status som sterkt truet art.

2. Rettslig grunnlag

Vedtaket er fattet med henvisning til naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b og c, samt rovviltforskriften §§ 7 og 10. Etter § 18 kan felling bare tillates dersom:

- det ikke finnes andre tilfredsstillende løsninger, og
- uttaket ikke truer bestandens overlevelse.

Videre gjelder naturmangfoldlovens §§ 8–12 (kunnskapsgrunnlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning). Norge er også bundet av Bernkonvensjonen art. 2 og 6, som pålegger staten å sikre overlevelse og utbredelse av ulv i sitt naturlige habitat.

3. Klagegrunnlag

a) Ulvesonen er ulovlig og strider mot Bernkonvensjonen

Vedtaket bygger på en forvaltningsmodell der ulv i praksis forvises til en kunstig «ulvesone». Denne soneringen har intet rettslig grunnlag i naturmangfoldloven eller Bernkonvensjonen. Ulv skal kunne vandre fritt innen sitt naturlige utbredelsesområde.

b) Manglende vurdering av «andre tilfredsstillende løsninger»

Kravet i nml. § 18 om at andre løsninger skal være vurdert, er ikke oppfylt. Forebyggende tiltak (gjerder, vokterhunder, tidlig sanking) er ikke tilstrekkelig utredet eller prøvd ut. Dette er en klar saksbehandlingsfeil.

c) Genetisk sårbar bestand

Skandinavisk ulv er sterkt innavlet. Felling utenfor sonen rammer særlig innvandrende individer fra Finland/Russland, som er genetisk avgjørende. Dette er ikke tilstrekkelig hensyntatt i vedtaket.

d) Ulovlig jakt og reell dødelighet undervurderes

Nemndenes kvotefastsettelse tar ikke høyde for den omfattende ulovlige jakten og annen ikke-lisensiert dødelighet. Den samlede belastningen er dermed sterkt undervurdert.

e) Bestanden er under bestandsmålet

Det nasjonale bestandsmålet er 4–6 årlige ynglinger. I 2024 ble det dokumentert kun 4,5 ynglinger. Vedtaket setter derfor bestanden i fare og bryter med forutsetningen om at uttak ikke kan true artens overlevelse.

f) Ulv utgjør ingen fare for mennesker

Argumentasjon om ulv som en «fare» for mennesker er ikke vitenskapelig forankret. Ulv er sky, og dokumenterte angrep på mennesker i Norge er fraværende. Frykt alene kan ikke rettferdiggjøre felling av en truet art.

4. Ulvesonen og bestandsmål er i strid med lovverk og internasjonale forpliktelser
Stortingets fastsatte bestandsmål på 4–6 årlige ynglinger, hvorav 3 helnorske, samt den politiske inndelingen i en «ulvesone», er etter vårt syn i strid med både naturmangfoldloven, Grunnlovens § 112, og Norges internasjonale forpliktelser etter Bernkonvensjonen og Habitatdirektivet.

- Lovstrid mot naturmangfoldloven: Arten skal ivaretas på lang sikt og bestander skal kunne opprettholde seg selv i levedyktig antall. Å begrense ulven til en kunstig definert «sone» og et svært lavt antall ynglinger oppfyller ikke dette kravet.
- Grunnlovens § 112: Bestemmelsen forplikter myndighetene til å sikre naturmangfoldet for nåværende og fremtidige generasjoner. En politikk som aktivt holder bestanden på kritisk lave nivåer bryter med denne plikten.
- Internasjonale avtaler: Norge er bundet av Bernkonvensjonen, som klassifiserer ulv som strengt beskyttet art. Selv om norske domstoler hittil har utvist tilbakeholdenhet, fritar det ikke forvaltningsorganene fra å følge folkerettslige minimumskrav.

5. Konklusjon

Vedtaket er ugyldig fordi:

- Det strider mot naturmangfoldloven §§ 8–12 og § 18.
- Det bygger på en ulovlig soneforvaltning i strid med Bernkonvensjonen.
- Det er basert på mangelfullt kunnskapsgrunnlag og manglende vurdering av alternative tiltak.
- Det setter en allerede truet bestand i fare.

Foreningen Ulv i hele Norge anmoder derfor om at vedtaket oppheves i sin helhet.

Med vennlig hilsen,

Hanne Greibrokk

Styreleder

Foreningen Ulv i hele Norge

